

bede skulde blive indtil 7 ha middelgod Jord. Det er jo et noget flydende Begreb. Det vil vel omtrent komme til at svare til saadant noget som mellem 12 og 20 Tdr. Land, og det svarer paa det allernærmeste til det, man i Samlingen 1889—90 fra Bergs og Medforslagsstilleres Side ønskede, at der skulde blive til hvert Embede, det vil sige lige tilstrækkeligt til at holde et Par Heste og 4 Køer paa. Jeg gaar ud fra, at naar man trækker det fra, der i Henhold hertil vil blive tilbage til Præstegaardene, vil der blive til Raadighed omkring 30 000 Tdr. Land.

Jeg skal herefter gaa over til at fremdrage nogle Enkeltheder i Lovforslaget.

Det er givet, at ved Reduktionen af Avlingerne ved Præstegaardene vil en Del af Avlsbygningerne blive overflødige, og det vil blive nødvendigt at reducere dem og enkelte Steder helt at realisere dem. Nu er der vel ingen Tvivl om, at man vil kunne afhænde det, der er brugeligt af Avlsbygningerne. Jeg skal for øvrigt her bemærke, at adskillige af vore Præstegaarde er i den Situation, at Avlsbygningerne, ærlig talt, ikke er stort bevendt, saa det vil ikke være saa stort et Tab, om de skal nedbrydes. Men en Del vil der vel kunne indvindes ved Salget af Bygningseffekterne til dem, der overtager Parceller af Præstegaardene. Men hvis der ikke bliver Dækning, vil det være nødvendigt, at Statskassen dækker Embedet for de mulige Tab, der opstaar i saa Henseende, og det er afgjort, at Statskassen maa overtage de Laan, der indestaar i Avlsbygningerne som Bygningslaan, ligesom Statskassen ogsaa maa overtage Dækningen af de Laan, der indestaar til Dræning og Kalkning med videre af Jorden.

I § 4 finder man Betingelserne for at komme i Besiddelse af de heromhandlede Parceller, Betingelser, som ærede Medlemmer kender andetsteds fra.

§§ 5 og 6 indeholder Bestemmelser om den Aarsafgift, der skal svares af de Parceller, der saaledes overtages til Husmandsbrug, idet det bestemmes her, at der skal svares en Aarsrente, som fastsættes paa Grundlag af et Gennemsnit af de foregaaende 5 Aars Kurser paa de af Hypotekbanken udstedte Obligationer, og den Værdi, hvoraf denne Rente skal svares, bliver lig med den Værdi, der er fastsat ved den sidste Jordvurdering, dog saaledes, at ved Overtagelsen revideres denne Værdiansættelse, saaledes at der tages Hensyn til mulig Stigning eller mu-

lig Nedgang i Prisen ved den første Fastsettelse, men derefter fastsættes den Værdi, hvoraf Renten svares, i Overensstemmelse med hver følgende Jordvurdering. Her staar vi overfor det, der i Folketinget har været Stridspunktet mellem det radikale Venstre og Socialdemokraterne paa den ene Side og Venstre paa den anden Side, idet Venstre ikke har villet gaa med til en fortsat Omvurdering, men har ment, at man skulde nøjes med to Vurderinger. De har villet gaa med til de to første Omvurderinger og til at fastsætte Renten i Henhold dertil, men vil saa altsaa standse ved denne anden Omvurdering. Jeg mener imidlertid, at man herved i Virkeligheden er gaaet ind paa Princippet, idet man altsaa indrømmer, at det er urigtigt at fastholde de høje Konjunkturpriser: man maa lade Afgiften rette sig efter Dagens Pris. Men saa maa man ogsaa gaa Skridtet videre; det er i Virkeligheden ganske inkonsekvent at blive staaende ved de to Vurderinger. Det kunde hænde, at den anden Vurdering netop faldt paa et ganske overordentlig uheldigt Tidspunkt. Men det er for saa vidt ligegyldigt, hvorledes den falder, for Princippet har man indrømmet fra Venstres Side, og da maa man, mener jeg, fortsætte og gaa med til, at Afgiften stadig gøres afhængig af den øjeblikkelige Pris, altsaa gaa med til de fortsatte Omvurderinger, og jeg haaber, at det skal kunne lykkes at samles om dette.

I § 8 finder man Bestemmelser om det Laan, der af Statskassen kan gives til Opførelse af Bygninger paa de paagældende Parceller. Det foreslaas saaledes, at der skal kunne ydes Laan, svarende til de $\frac{9}{10}$ af Omkostningerne ved passende Bygningers Opførelse, dog ikke udover et Maksimumsbeløb, som efter indhentet Erklæring fra Statistisk Departement angaaende Prisforholdene fastsættes forud for hvert Kalenderaar af Landbrugsministeren efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Grundlaget for denne Beregning er Priserne i Aaret 1914, for hvilket Aar Maksimumsbeløbet fastsættes til 6 000 Kr., medens der for de øvrige Aar finder et Tillæg Sted, som omtrentlig dækker den Stigning, Pristallene udviser. Der svares saa en Rente af $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a., dog kun af det Beløb, der er fastsat som Normalbeløbet, altsaa af de 6 000 Kr., medens derimod hele Beløbet afdrages med 1 pCt. aarlig, dog at Beløbet er afdragsfrit de første 3 Aar. Efter 10 Aars Forløb — bestemmes det — skal denne Renteberegning kunne underkastes Revision.